

ПРИДАВЛЕНІ ЗЛИДНЯМИ СПІШИЛИ 4,000 БЕЗ-РОБІТНИХ В МІЖНАРОДНІЙ ДЕНЬ НА ВУЛИЦІ МІСТА

Венкувер, Б. К.
Надворі сік зливний дощ. Придавлені злиднями спішили 4,000 робітників і робітниць на масовий мітинг в день Міжнародної демонстрації проти безробіття, проти вигоджування трудящих мас. Віче почалося в 2.30 години пополудні.

Перший промовив тов. Дрейтон. Вкортці він висловив значіння отого міжнародного дня протесту проти безробіття й системи насильного визиску. Вказав на економічну кризу, що охопила капіталістичний світ, та як боротися з тією класою, що породила кризу.

Промовць закликав трудящих до боротьби й організованним фронтом спішити на позиції визвольних боїв. Коли усі робітники й робітнички та трудящі фермери будуть спаяно йти шляхом класової визвольної боротьби, то й побіда над класовим ворогом буде успішною й певною. Так само тов. Дрейтон вказав на недалеку майбутню війну, що її готують міжнародні імперіалісти впершу чергу проти Радянського Союзу. Треба бути трудящим теж пригатованими у той час, щоби подати допоміжну руку пролетаріатові Радянського Союзу.

1930 РІК БУВ СПРАВЖНІМ ЗОЛОТИМ РОКОМ ДЛЯ МАЙНОВЛАСНИКІВ ЗОЛОТА, А МАЙНЕРІ В ТОЙ ЧАС ГИНУЛИ, ЗМОРЕНІ ГОЛОДОМ

Тіммінс, Онт.
На 5 березня була поміщена телеграма в буржуазній пресі, що подавала коротке повідомлення майновласників з північного Онтеріо. В телеграмі отій говориться, що 1930 рік був справді золотим роком для майновласників золота, а особливо для Голінджер компанії. Ота компанія зареабала вчас найбільшого безробіття й економічної кризи мільйонні зиски. За те й схвалюють ту компанію, мовляв, вона знаходиться в добрих руках. І справді, воно так є. Голінджер компанія знаходиться в "добрих" руках, про те чимало могли би розказати самі майнери цієї компанії, та мешканці того міста, що заплатили чимало податку в минулому році за свої малесенькі хатки. Компанія, що має половину міста, далеко зашліхлась від робітників в плачені податки. Вони заплатили їй за компанію.

Оті зиски компанії ще принесла нечувана експлуатація й виснаж праці майнерів. Насильне гонення в праці збільшає каліцтва поміж майнерами шораз більше й більше. Немає зараз дня такого, щоби не відвозив амбуляне покалічене робітника, а то й чимало воїтних теж. В одному місяці січнї каліцтва в Голінджер майні були більші на випадки, чим минулий рік.

Далі компанія викидає старших робітників-майнерів. Майнери, що проробили від 10 до 15 років у майні, зараз осталися без праці. Їм сказали оті "добрі" пани, що для їх вже немає роботи в майні й вони можуть йти собі геть.

Решту майнерів десяткують майнерської сухоти. А тих живих трунів вже начисляють тисячі. Деякі з них вже не встають, інші вже ледві ходять і ледви вміють вижебрати дечо в компенсаційній борді на нужденний прожиток для себе й своїх дітей.

Ось це й заробіток робітників, що працюють в тутешніх золотих майнах. Є ще одні робітники коло отого накопиченого майновласниками золота. Це ті, що цілими днями вистояють копіт брамами майнів і просять праці, не вважаючи на те, що з ними те ж саме станеться, що і з іншими. До цього іменитару живих жене кожного з них голод і нужда.

Ось як нагороджує та "добра" компанія мільйонні зиски на добування золота. І знов будуть хвалити компанію та її провід і дешеве продукування золота, а кричати про домпінг Радянського Союзу та що там примусово працюють робітники.

Чи ж треба більше невілнничої праці, як в отих золотих майнах? Зараз в північній Онтеріо організується Воркерс Юніті Ліг і до неї повинні спішити майнери масово, щоби вже положити раз край отому виснажній і невілнничій праці. Треба організуваною силою поєстати за ліпші умовини праці й життя.

Пані Хойнацька старалась азорити на свою сильку Івана, однак, Кармелюк не хотів згодитися на жадні пропозиції на-

Пані Хойнацька старалась азорити на свою сильку Івана, однак, Кармелюк не хотів згодитися на жадні пропозиції на-

Другий промовць говорив т. Кембел. Він оповів про причини тієї економічної кризи, та відбивав оті чорні брехні, що пишн воює буржуазна преса, стараючись звалити уся винну за економічну кризу на Радянський Союз, очернюючи владу СРСР про так званій домпінг. Приховуючи справжні причини економічної кризи, капіталістична класна намагається брехнями напратити широкі маси населення капіталістичних країн проти СРСР, щоби тим лекше було прискорити збройний напад на ту пролетарську країну. Кічваючи свою промову, т. Кембел кликав робітників і робітниць вступати в члени бойових робітничих організацій і організуваною силою добувати належні права для трудящих мас.

Зараз буржуазна преса вже звидомою, що так званій реліф діставатимуть безробітні лише по 10 березня. По той час ще даватимуть по 5 доларів на тиждень тим безробітним, що їм признали радні міста запомогу. Безробітні мусять ще завязіти повеести боротьбу за працю або повне втримання вчас безробіття. Інакшого виходу немає.

Безробітний.

КАНАДСЬКІ ПАНИ Й ЇХНІ АГЕНТИ ШУКАЮТЬ ЗА НЕВІЛННИКАМИ ПО СРСР, А НЕ ДОБАЧАЮТЬ ЇХ У СЕБЕ ВДОМА

Лондон, Онт.
Пролетаріат Радянського Союзу на початках свого правління чимало азів бів з контрреволюційною зграєю, що силою намагалась повалити радянську владу, а встановити владу панів. Врагівліці, колічаківці, делікці, петлюрівці й інші "івні" усі вони по наказу капіталістичного світу воємем мечем пустошили землі Радянського Союзу, аж врешті їх прогнали трудящі СРСР далеко поза червоної кордонні.

Пролетаріат Радянського Союзу вишпр побідним з тієї боротьби, проламав і більшою, що нею облякли СРСР імперіалісти світу, намагаючись економічно здавити країну рад. Дарма. Трудящі СРСР, не вважаючи на усі ті намагання капіталістичного світу спинити зростання й зміцнення владі радянської країни, шораз живішим теїпом розбудовують свою батьківщину, запроваджують соціалістичний лад без гнєту й визиску людини людиною.

Та капіталістичні держави не запертали натравлювати проти трудящих Радянського Союзу. Вони шораз дужче й чорніше обріхують СРСР, насильно готуються перешкодити соціалістичній розбудові. Ось зараз довідомось, що і в Канаду вже зборонила капіталістична влада довіз товарів з Радянського Союзу, мовляв, що той товар "продують невілнники". Канадські пани шукають за невілнничюю працею там, де її немає. Вони аж по просторому Рад. Союзу шукають за "невільниками", а ні словечком не заговорять самі про свою країну, Канаду, де чи не кожний робітник, робітничка й білннничий фермер є саме тим невілнником, за якими пошукє уряд канадських капіталістів.

Чи ж оті безробітні, що їх насильно запроторюють в кемпні й там морять голодом та кажуть їм гарувати в праці за саму напівгоїаншу їду, не являються саме найчорнішими невілнниками

капіталізму. Тут пануюча класа пробує піти проти закону економічного розвитку, пробує плістити проти течії, а всякій людині звісно, що проти течії довго й далеко не попливеш.

Політична економія та історія людства нас оучає, що коли продукція досягнула певного щабля розвитку, коли вже появилася додаткова праця, то люди почали обмінюватися, що лишалося понад їх негайні потреби. Спершу такий обмін предуктів відбувався між поодинокими громадами, згодом поширився на округ з кількома громадами, ще пізніше охоплював цілі країни, а нарешті обмін продуктами охопив уся кулу земську. Отже, міжнародня торгівля появилася з konieczности і є корисна для людства, до неї заставляє людей сама природа, закон господарського розвитку, а буржуазні політики зі своєю високою тарифою стають поперець дорогі отих законів.

Можна бути певним, що політика протекціонізму не врятує пануючої класи з її системою визиску. Це політика явного рабунку трудящих. Висока тарифа дає змогу третям даної держави підносити ціни до схочу й таким чином збільшувати свої зиски. Але рівночасно визискувачі прискорюють і зубожіння широких трудящих мас і витворюють для себе гробоконателів, що викопують для капіталізму могилу, що її призначив процес економічного розвитку, а разом з ним в ту могилу буде поховано й політику протекціонізму.

Д. Б.—га.

Заборона довозу товарів Радянського Союзу в Канаду -- це проголошення економічної війни радянській владі

Висока тарифа ще більше загострює кризу, та погіршує становище трудящих

Впровадження високої тарифи значно прискіпило зростання лав безробітних.

Футілс, Алта.

З кожним місяцем, бо навіть з кожним днем посилюється ворожа кампанія проти батьківщини пролетаріату — Радянського Союзу. Буржуазні ідеологи не знають границь у відумуванні найпідліпших клевет на країну рад. Хто не читав у буржуазній рептілійній пресі про переселювання інтелігенції та нищення культурних здобутків більшовіками, про переселювання релігії, введення примусової праці, а нарешті про "домпінг" радянських продуктів на світовому ринку?

Нераз можна побачити в одній і тій самій статті, що в Рад. Союзі страшний голод, брак усяких життєвих средств, а в самий час більшовіки вивозять за кордон шпеницю та інші споживні продукти й кидують їх там за безцінь.

В таку суперечність та нелогічність писанини може повірити лише засліплена ненавистю до радянської країни людина. Видко, що навіть самі панські писакі зловили себе на брехні, бо про голод в більшовіцькій країні чомусь нічого останніми місяцями не пишуть.

Пару днів тому появилася новинка в пресі, що канадійський уряд наложив ембарго на радянські спирівці, як вугілля, дерево, папку, азбест і інші. З того приводу затанцю-

вали під один такт усі вороги трудящих. Навіть якійсь нещасний пекар у Едмонтоні, родом з Росії, "великий авторітет на російських справах", похвалє поступок уряду в забороні довозу чужоземних продуктів, що є на шкodu трудящим, бо їм дається змогу домашнім фабрикантам підносити ціни на фабричні вироби.

Політика високої тарифи не є винаходом канадійського уряду, вона пішла в моду від кількох років по всьому буржуазному світу. Така політика є надзвичайно корисна для великої буржуазії. Багато трудящих до своєї невідомості думають, ба й говорять, що висока тарифа є ліком для теперішньої кризи та безробіття. Немає гіршого самообману. Найкращу лекцію в цьому випадку дає Злучені Держави. Відколи наложили ембарго на чужоземні продукти, то число безробітних збільшилось у чотири до п'яти разів. Від часу приходу консерватів до владі в Канаді з їхньою політикою високої тарифи, повторилась та сама історія. За короткий час число безробітних зросло вдвоє.

Отже маємо практичний доказ, що висока тарифа ще більше загострює кризу, ще більше погіршує становище трудящих мас. Але така політика є і найяскравішим доказом розкладу

капіталізму. Тут пануюча класа пробує піти проти закону економічного розвитку, пробує плістити проти течії, а всякій людині звісно, що проти течії довго й далеко не попливеш.

Політична економія та історія людства нас оучає, що коли продукція досягнула певного щабля розвитку, коли вже появилася додаткова праця, то люди почали обмінюватися, що лишалося понад їх негайні потреби. Спершу такий обмін предуктів відбувався між поодинокими громадами, згодом поширився на округ з кількома громадами, ще пізніше охоплював цілі країни, а нарешті обмін продуктами охопив уся кулу земську. Отже, міжнародня торгівля появилася з konieczности і є корисна для людства, до неї заставляє людей сама природа, закон господарського розвитку, а буржуазні політики зі своєю високою тарифою стають поперець дорогі отих законів.

Можна бути певним, що політика протекціонізму не врятує пануючої класи з її системою визиску. Це політика явного рабунку трудящих. Висока тарифа дає змогу третям даної держави підносити ціни до схочу й таким чином збільшувати свої зиски. Але рівночасно визискувачі прискорюють і зубожіння широких трудящих мас і витворюють для себе гробоконателів, що викопують для капіталізму могилу, що її призначив процес економічного розвитку, а разом з ним в ту могилу буде поховано й політику протекціонізму.

Д. Б.—га.

КАНАДСЬКІ ПАНИ Й ЇХНІ АГЕНТИ ШУКАЮТЬ ЗА НЕВІЛННИКАМИ ПО СРСР, А НЕ ДОБАЧАЮТЬ ЇХ У СЕБЕ ВДОМА

Лондон, Онт.
Пролетаріат Радянського Союзу на початках свого правління чимало азів бів з контрреволюційною зграєю, що силою намагалась повалити радянську владу, а встановити владу панів. Врагівліці, колічаківці, делікці, петлюрівці й інші "івні" усі вони по наказу капіталістичного світу воємем мечем пустошили землі Радянського Союзу, аж врешті їх прогнали трудящі СРСР далеко поза червоної кордонні.

Пролетаріат Радянського Союзу вишпр побідним з тієї боротьби, проламав і більшою, що нею облякли СРСР імперіалісти світу, намагаючись економічно здавити країну рад. Дарма. Трудящі СРСР, не вважаючи на усі ті намагання капіталістичного світу спинити зростання й зміцнення владі радянської країни, шораз живішим теїпом розбудовують свою батьківщину, запроваджують соціалістичний лад без гнєту й визиску людини людиною.

Та капіталістичні держави не запертали натравлювати проти трудящих Радянського Союзу. Вони шораз дужче й чорніше обріхують СРСР, насильно готуються перешкодити соціалістичній розбудові. Ось зараз довідомось, що і в Канаду вже зборонила капіталістична влада довіз товарів з Радянського Союзу, мовляв, що той товар "продують невілнники". Канадські пани шукають за невілнничюю працею там, де її немає. Вони аж по просторому Рад. Союзу шукають за "невільниками", а ні словечком не заговорять самі про свою країну, Канаду, де чи не кожний робітник, робітничка й білннничий фермер є саме тим невілнником, за якими пошукє уряд канадських капіталістів.

Чи ж оті безробітні, що їх насильно запроторюють в кемпні й там морять голодом та кажуть їм гарувати в праці за саму напівгоїаншу їду, не являються саме найчорнішими невілнниками

капіталізму. Тут пануюча класа пробує піти проти закону економічного розвитку, пробує плістити проти течії, а всякій людині звісно, що проти течії довго й далеко не попливеш.

Політична економія та історія людства нас оучає, що коли продукція досягнула певного щабля розвитку, коли вже появилася додаткова праця, то люди почали обмінюватися, що лишалося понад їх негайні потреби. Спершу такий обмін предуктів відбувався між поодинокими громадами, згодом поширився на округ з кількома громадами, ще пізніше охоплював цілі країни, а нарешті обмін продуктами охопив уся кулу земську. Отже, міжнародня торгівля появилася з konieczности і є корисна для людства, до неї заставляє людей сама природа, закон господарського розвитку, а буржуазні політики зі своєю високою тарифою стають поперець дорогі отих законів.

Можна бути певним, що політика протекціонізму не врятує пануючої класи з її системою визиску. Це політика явного рабунку трудящих. Висока тарифа дає змогу третям даної держави підносити ціни до схочу й таким чином збільшувати свої зиски. Але рівночасно визискувачі прискорюють і зубожіння широких трудящих мас і витворюють для себе гробоконателів, що викопують для капіталізму могилу, що її призначив процес економічного розвитку, а разом з ним в ту могилу буде поховано й політику протекціонізму.

Можна бути певним, що політика протекціонізму не врятує пануючої класи з її системою визиску. Це політика явного рабунку трудящих. Висока тарифа дає змогу третям даної держави підносити ціни до схочу й таким чином збільшувати свої зиски. Але рівночасно визискувачі прискорюють і зубожіння широких трудящих мас і витворюють для себе гробоконателів, що викопують для капіталізму могилу, що її призначив процес економічного розвитку, а разом з ним в ту могилу буде поховано й політику протекціонізму.

Д. Б.—га.

Д. Б.—га.

Д. Б.—га.

Д. Б.—га.

Д. Б.—га.

Д. Б.—га.

ДАЙТЕ ПІДТРИМКУ СТРАЙКУЮЧИМ МАЙНЕРАМ У ШАВНЕСІ, АЛТА.

Щоби примусити компанію прийняти назад чотирех робітників, яких вона викинула з роботи — сто майнерів у Шавнесі вийшли на страйк.

Робітники! Недавно, бо лиш минулого літа зводили боротьбу з вуглевими баронами Алберти мерколдські майнери. На заклик Міжнародної Робітничої Допомоги ви ширю відгукувалися і дали мерколдським страйкерам належну піддержку.

ЗАРАЗ СТРАЙКУЮТЬ МАЙНЕРИ У ШАВНЕСІ.

Дайте їм підтримку! Їхні родини потребують вашої допомоги. Ми кличемо всіх робітників і робітничих організацій:

- 1. Жертвуйте з поодиноким!
- 2. Зарядіть колекту у вашім локалі чи шані!

Шайть всі фонди телеграфічно до Міжнародної Робітничої Допомоги на адресу:

WORKERS' INTERNATIONAL RELIEF
Room 308, 331 Bay Street — Toronto, Ontario

БЕРЕЗЕНЬ—МІСЯЦЬ КАМПАЇЇ ЗА ЧЛЕНСТВОМ ДО ЖІНСЕКЦІЇ Й СЕКЦІЇ МОЛОДІ

Едмонтон, Алта.

Центральні комітети Жінсекції й Секції Молоді вже розіслали обіжники по відділах, закликаючи членство до масової участі вчас місяця березня за придбанням нових робітниць й молоді та дітей в лави отих організацій.

Заряд відділу Жінсекції в Едмонтоні на своєму засіданні вирішив розподілити місцевість на райони, потворити районні комітети, що проведуть 6 кампанійною працею на місцях, та головний пропагандовий комітет, що керував би цією працею. Рішення заряду прийнято на місячних зборах 2 березня.

Треба лише, щоби самі товариші взялися за мобілізацію нових членкинь до відділу Жінсекції, та подбали збільшити число робітниць в Жінсекції. Усі повинні вирушити в цьому місяці на фронт кампанії.

Не осталися позаді й юваки Секції Молоді. Вони теж постановили ударно повеести працю за придбанням нових юнаків і дітей в ряди Секції Молоді. Члени відділу Секції Молоді в Едмонтоні вже навіть виделікали 4 відділи Секції Молоді на змагання в місяці березня. Хто вийде побідним з цієї кампанії, побачимо. Якщо усе членство організуваної молоді працюватиме солідно й витримано вчас березня, готові вийти в компанію першими.

Треба кинути між молодих робітників і робітниць, та привіднати їх до молодечої організації. Так само треба по між шкільною молоддю й діворою розбудити нових членів і

членкинь до Секції Молоді. Усіх їх треба переконати в тому, що робітничка молоді і дівора повинні працювати в молодечих робітничих організаціях і плече в плече зі старшими робітниками й робітницями боротьбою змагати до кращого життя.

Робкор.

ЗРОСТАЮТЬ ЧЛЕНСТВОМ РОБІТНИЧІ ОРГАНІЗАЦІЇ.

Торонто, Онт.

Місяці грудень й січень були призначені на кампанію за членством ТУРФДім. Усіх тієї кампанійною праці в Торонто був чималим. В самому центрі Торонто придбано в тій кампанії 70 членів, у Вест Торонто 6, в Нью Торонто вписалось 10 членкинь до Жінсекції.

Також навколо Торонто є ще передмістя, де спорє число живе українських робітників і робітниць. Головною мають українського населення фюрк Тавішні або Ровтрі. І там організувано у тій кампанії два відділи: один відділ ТУРФДім, другий РЗТ.

Хоч кампанія відбувалася за посиленого поліцейського терору в Торонто, та найчорніших брехнів і травлень патріотичної петлюрівської зграї, успіх у працюватиме солідно й витримано вчас березня, готові вийти в компанію першими.

Треба кинути між молодих робітників і робітниць, та привіднати їх до молодечої організації. Так само треба по між шкільною молоддю й діворою розбудити нових членів і

Б.

ЧИТАЙТЕ "ВОРКЕРА"!

ЧИТАЙТЕ І БОРІТЬСЯ! БУДУЙТЕ СИЛЬНУ РОБІТНИЧУ ПРЕСУ!

Без бойової газети, що є провідником і організатором у боях робітників, не може бути дійсного робітничого руху.

Сьогодні в Канаді нема робітничої газети в англійській мові, що провадила б класову боротьбу, за виимком "Воркера". Через девять років ця газета відбивала всі спроби знищити її й далі виходить тиждень та освідомляє класово робітників від моря до моря.

Передплата: на рік \$2.00; на пів року \$1.00. Поодинокє число 5 центів.

Тут є карта замовлення. Виповніть її та зашліть негайно!

Enclosed find for my subscription to the "Worker" for a period of

Name City

Address

THE WORKER
94 A CHURCH STREET
TORONTO — — — ONTARIO

Товариші! Відновляйте передплату на "Укр. Роб. Вісти"!